

Svensk författningssamling

Förordning om producentansvar för elutrustning

SFS 2022:1276

Publicerad
den 6 juli 2022

Utfärdad den 30 juni 2022

Regeringen föreskriver¹ följande.

Innehåll

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser om ett system för utökat producentansvar för hantering av avfall från elutrustning.

Förordningen syftar till att elutrustning ska utformas och framställas på ett sådant sätt att uppkomsten av avfall förebyggs. I fråga om det avfall som ändå uppkommer syftar förordningen till att

1. minska de problem för människors hälsa och miljön som elavfall ger upphov till,
2. producenter ska ta ansvar för de problem som elavfall ger upphov till,
3. underlätta för innehavare av elavfall att lämna ifrån sig avfallet,
4. all elutrustning som trots avfallsförebyggande åtgärder blir avfall ska samlas in och hanteras på det sätt som ger bäst resultat för människors hälsa och miljön, och
5. främja resurseffektivitet och att målen för återvinning i förordningen ska nås.

2 § Förordningen är meddelad med stöd av

- 15 kap. 12 § miljöbalken i fråga om 40–43, 70–72, 76, 84, 85 och 95 §§,
- 15 kap. 13 § miljöbalken i fråga om 28, 29, 35, 36, 38, 74, 75, 77–83 och 95 §§,
- 15 kap. 14 § miljöbalken i fråga om 30–33 §§,
- 15 kap. 15 § miljöbalken i fråga om 39, 44–53, 55–58, 60–62 och 64–69 §§,
- 15 kap. 31 § miljöbalken i fråga om 63 §,
- 15 kap. 39 § miljöbalken i fråga om 73 §,
- 15 kap. 45 § miljöbalken i fråga om 86 §,
- 8 kap. 11 § regeringsformen i fråga om 98 §, och
- 8 kap. 7 § regeringsformen i fråga om övriga bestämmelser.

Bestämmelser i andra författningar

3 § Bestämmelser om skyldigheter för den som innehar avfall finns i 15 kap. 11, 24, 26 och 27 §§ miljöbalken, i avfallsförordningen (2020:614)

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2018/851 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/849.

och i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall.

SFS 2022:1276

4 § Bestämmelser om att en kommun ska hantera avfall som är kommunalt avfall finns i 15 kap. 20 och 20 a §§ miljöbalken. Detta ansvar begränsas av denna förordning endast i fråga om avfall som med stöd av förordningen har lämnats till någon som enligt förordningen har skyldighet att ta emot avfallet.

5 § Om en bestämmelse som har meddelats med stöd av strålskyddslagen (2018:396) avviker från denna förordning, tillämpas den bestämmelsen.

6 § Andra bestämmelser om producentansvar finns i förordningen (2007:185) om producentansvar för bilar och förordningen (2008:834) om producentansvar för batterier.

7 § Bestämmelser om farliga ämnen i elutrustning och om hantering av elutrustning finns även i förordningen (2012:861) om farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning.

Ordförklaringar

8 § I denna förordning avses med

– *direktiv 2012/19/EU*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/849,

– *förordning (EG) nr 1013/2006*: Europaparlamentets och rådets förordning 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall,

– *förordning (EG) nr 1418/2007*: kommissionens förordning (EG) nr 1418/2007 av den 29 november 2007 om export för återvinning av visst avfall som förtecknas i bilaga III eller IIIA till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 till vissa länder som inte omfattas av OECD-beslutet om kontroll av gränsöverskridande transporter av avfall, och

– *förordning (EU) 2017/745*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter, om ändring av direktiv 2001/83/EG, förordning (EG) nr 178/2002 och förordning (EG) nr 1223/2009 och om upphävande av rådets direktiv 90/385/EEG och 93/42/EEG.

9 § Med *elutrustning* avses i denna förordning apparater, produkter, komponenter, maskiner, verktyg, instrument och annan utrustning

1. för generering, överföring eller mätning av elektrisk ström eller elektromagnetiska fält, eller

2. som är beroende av elektrisk ström eller elektromagnetiska fält för att fungera korrekt.

Med elutrustning avses alla komponenter, förbrukningsmaterial och andra delar som utrustningen består av när den tillhandahålls på den svenska marknaden.

Utrustning som är avsedd att användas med en elektrisk spänning på mer än 1 000 volt växelström eller 1 500 volt likström ska inte anses vara en elutrustning enligt denna förordning.

10 § Med *konsumentelutrustning* avses i denna förordning dels elutrustning som normalt används i privathushåll, dels elutrustning som är ägnad att användas både i privathushåll och av yrkesmässiga användare.

11 § I denna förordning avses med att

– *vara etablerad i Sverige*: att ha hemvist eller säte i Sverige och bedriva en yrkesmässig verksamhet här,

– *tillhandahålla en elutrustning på den svenska marknaden*: att, i samband med yrkesmässig verksamhet, mot betalning eller gratis göra en elutrustning tillgänglig för distribution, förbrukning eller användning på den svenska marknaden,

– *släppa ut en elutrustning på den svenska marknaden*: att för första gången tillhandahålla en elutrustning på den svenska marknaden,

– *släppa ut en elutrustning på unionsmarknaden*: att för första gången tillhandahålla en elutrustning på marknaden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), och

– *sälja på distans*: att yrkesmässigt ingå avtal om försäljning genom kommunikation som uteslutande sker på distans.

12 § Med *producent* avses i denna förordning den som

1. är etablerad i Sverige och i eget namn eller under eget varumärke tillverkar eller låter tillverka eller utforma en elutrustning och tillhandahåller den på den svenska marknaden,

2. är etablerad i Sverige och i eget namn eller under eget varumärke säljer en elutrustning på den svenska marknaden som har tillverkats av någon annan, om det för elutrustningen inte finns en producent enligt 1 vars varumärke förekommer på elutrustningen,

3. är etablerad i Sverige och släpper ut en elutrustning från ett annat land på den svenska marknaden, eller

4. säljer en elutrustning på distans direkt till en användare i ett land inom EES där säljaren inte är etablerad.

Den som endast tillhandahåller finansiering enligt ett finansieringsavtal ska inte anses vara producent, såvida inte denna också agerar som producent i den mening som avses i första stycket.

13 § Med *producentansvarsorganisation* avses i denna förordning en juridisk person som förebygger eller hanterar avfall från producenters konsumentelutrustningar.

14 § Med *avfall*, *avfallsförebyggande åtgärder*, *återanvändning*, *att återvinna avfall*, *att förbereda avfall för återanvändning*, *att materialåtervinna avfall*, *att bortskaffa avfall*, *att behandla avfall* och *att samla in avfall* avses detsamma som i 15 kap. miljöbalken.

15 § Med att *samla in avfall separat* avses detsamma som i 1 kap. 6 § avfallsförordningen (2020:614).

16 § I denna förordning avses med

– *elavfall*: elutrustning som har blivit avfall,

– *konsumentelavfall*: konsumentelutrustning som har blivit avfall, och

– *historiskt konsumentelavfall*: konsumentelutrustning som har släppts ut på unionsmarknaden före den 14 augusti 2005 och som har blivit konsumentelavfall.

17 § Med *farliga ämnen och blandningar* avses i denna förordning ämnen eller blandningar som uppfyller kriterierna för att klassificeras som farliga enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006.

18 § Med *storskaligt stationärt industriverktyg* avses i denna förordning maskiner, komponenter eller annan utrustning som i en industriell produktionsanläggning eller i en anläggning för forskning eller utveckling

1. är fast installerade för att fungera tillsammans,
2. är beroende av varandra för att inom ett visst användningsområde fungera på avsett sätt,
3. måste användas och underhållas av fackmän, och
4. måste monteras ned av fackmän på den plats där de installerades.

19 § Med *storskalig fast installation* avses i denna förordning en elutrustning som

1. är avsedd att användas varaktigt i en byggnad eller annan konstruktion på en på förhand bestämd och särskilt avsedd plats,
2. består av olika slags elutrustning som satts samman och installerats av fackmän,
3. måste monteras ned av fackmän, och
4. endast kan ersättas av en motsvarande specialtillverkad utrustning.

20 § Med *mobil maskin* avses i denna förordning en maskin eller annan elutrustning som

1. inte är avsedd att användas för transport på väg,
2. har en inbyggd källa för kraftgenerering, och
3. för att kunna användas behöver vara mobil eller vara i ständig rörelse eller delvis vara i ständig rörelse mellan olika fasta arbetsstationer.

Tillämpningsområde

21 § Om inte annat följer av 22 § gäller denna förordning elutrustning som ingår i någon av kategorierna

1. *temperaturreglingsutrustning*: kylskåp, frysar, utrustning som automatiskt levererar kalla produkter, luftkonditioneringsutrustning, avfuktningssystem, värmepumpar, värmelement som innehåller olja och annan utrustning för temperaturreglering där annan vätska än vatten används,

2. *bildskärmar*: bildskärmar, tv-apparater, LCD-fototappar, monitorer, bärbara datorer och annan elutrustning som har en bildskärm vars yta är större än 100 kvadratcentimeter,

3. *lampor*: raka lysrör, lågenergilampor, lysrörslampor, LED-lampor, lågtrycksnatriumlampor samt högtrycksnatriumlampor, metallhalogenlampor och andra urladdningslampor med hög intensitet,

4. *stor elutrustning*: tvättmaskiner, torktumlare, diskmaskiner, matlagningsapparater, elspisar, elektriska värmeplattor, belysningsarmaturer, utrustning för återgivning av ljud och bild, musikutrustning, stick- och vävmaskiner, stordatorer, stora skrivare, kopieringsutrustning, spelautomater, medicintekniska produkter, övervaknings- och kontrollinstrument, apparater som automatiskt levererar produkter och pengar, solcellspaneler och annan utrustning, om

a) utrustningens yttermått är sådana att de på längden, bredden eller djupet överstiger 50 centimeter, och

b) utrustningen inte omfattas av kategori 1 eller 3,

5. *liten elutrustning*: dammsugare, mattsopare, apparater för sömnad, belysningsarmaturer, mikrovägsugnar, ventilationsutrustning, strykjärn, brödrostar, elektriska knivar, vattenkokare, klockor, armbandsur, rakapparater, vågar, apparater för hår- och kroppsvård, miniräknare, radioapparater, videokameror, videobandspelare, hifi-utrustning, musikinstrument, utrustning för återgivning av ljud och bild, leksaker, sportutrustning, datorer för cykling, dykning, löpning, rodd eller annan sport, rökdetektorer, värmeregulatorer, termostater, elektriska och elektroniska verktyg, medicintekniska produkter, övervaknings- och kontrollinstrument, apparater som automatiskt levererar produkter, utrustning med inbyggda solcellspaneler och annan utrustning, om

a) utrustningens yttermått är sådana att de varken på längden, bredden eller djupet överstiger 50 centimeter, och

b) utrustningen inte omfattas av kategori 1, 2, 3 eller 6, eller

6. *liten it- och telekommunikationsutrustning*: telefoner, GPS-mottagare, miniräknare, routrar, persondatorer och skrivare, om utrustningens yttermått är sådana att de varken på längden, bredden eller djupet överstiger 50 centimeter.

22 § Denna förordning gäller inte

1. glödlampor,

2. vapen, ammunition och krigsmateriel som är avsedda att användas för specifika militära ändamål eller annan elutrustning som är nödvändig för att skydda väsentliga säkerhetsintressen i Sverige eller något annat land inom EES,

3. elutrustning som är avsedd att skickas ut i rymden,

4. storskaliga stationära industriverktyg,

5. storskaliga fasta installationer och elutrustning som ingår i storskaliga fasta installationer om elutrustningen är särskilt tillverkad för att ingå i och installerad som en del av installationen,

6. transportmedel för personer eller varor, förutom elektriska tvåhjuliga fordon som inte är typgodkända,

7. mobila maskiner som endast är avsedda för yrkesmässig användning,

8. elutrustning som har utformats för att enbart användas för forsknings- och utvecklingsändamål och som endast görs tillgänglig för företag,

9. sådana aktiva implantat som avses i förordning (EU) 2017/745,

10. medicintekniska produkter som inte är sådana implantat som avses i 9, och som förväntas bli smittförande innan de blir avfall,

11. andra produkter än medicintekniska produkter som avses i förordning (EU) 2017/745, och som förväntas bli smittförande innan de blir avfall,

12. medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik eller tillbehör till sådana produkter, och som förväntas bli smittförande innan de blir avfall,

13. piporglar installerade i kyrkor, eller

14. elutrustning som är särskilt tillverkad för att ingå i och är installerad som en del av en annan elutrustning som inte omfattas av denna förordning, om den installerade utrustningen kan fylla sin avsedda funktion endast som en del av den andra elutrustningen.

23 § Bestämmelserna i 24–27 §§ anger mål för återvinning. För att beräkna om återvinningsmålen nås ska vikten i kilogram av det elavfall som under ett kalenderår har tagits emot av någon för att materialåtervinnas eller återvinnas på annat sätt (återvinningsmängd) divideras med vikten i kilogram av det elavfall som under samma kalenderår har samlats in separat (insamlad mängd).

Återvinningsmängden får endast omfatta avfall som har behandlats enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 4 kap. 1 § avfallsförordningen (2020:614) eller 47 § 9 förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd. Insamlad mängd är den mängd elavfall som kvarstår för återvinning efter sortering, lagring och annan förberedande verksamhet.

Vid beräkningen får elavfall som har transporterats till ett land utanför EES anses återvunnet endast om det i enlighet med kraven i förordning (EG) nr 1013/2006 och förordning (EG) nr 1418/2007 har visats att avfallet har behandlats under villkor som motsvarar kraven i direktiv 2012/19/EU.

24 § Målet för elavfall som utgörs av elutrustning som enligt 21 § ingår i kategori 1 eller 4 är att av det avfall som samlas in separat ska minst 85 procent återvinnas. Minst 80 procent ska förberedas för återanvändning eller materialåtervinnas.

25 § Målet för elavfall som utgörs av elutrustning som enligt 21 § ingår i kategori 2 är att av det avfall som samlas in separat ska minst 80 procent återvinnas. Minst 70 procent ska förberedas för återanvändning eller materialåtervinnas.

26 § Målet för elavfall som utgörs av elutrustning som enligt 21 § ingår i kategori 3 är att av det avfall som samlas in separat ska minst 80 procent materialåtervinnas.

27 § Målet för elavfall som utgörs av elutrustning som enligt 21 § ingår i kategori 5 eller 6 är att av det avfall som samlas in separat ska minst 75 procent återvinnas. Minst 55 procent ska förberedas för återanvändning eller materialåtervinnas.

Anmälan om tillhandahållande av en elutrustning på den svenska marknaden

28 § Den som avser att i egenskap av producent tillhandahålla en elutrustning på den svenska marknaden ska före tillhandahållandet anmäla det till Naturvårdsverket.

En anmälan ska innehålla

1. producentens namn, kontaktuppgifter och person- eller organisationsnummer, eller om sådant inte finns, producentens skatteregistreringsnummer,
2. uppgift om huruvida elutrustningen är konsumentelutrustning,
3. uppgift om vilken kategori som elutrustningen ingår i,
4. uppgift om elutrustningens varumärke,
5. uppgift om hur elutrustningen kommer att tillhandahållas på den svenska marknaden,
6. uppgift om hur producenten avser att uppfylla kravet på att anlita eller själv tillhandahålla en producentansvarsorganisation i 39 §, och

7. uppgift om hur producenten ska uppfylla de skyldigheter som följer av 38, 40–42, 77–79, 81 och 83 §§.

Den som gör anmälan ska intyga att uppgifterna är riktiga.

29 § En producent som har gjort en anmälan enligt 28 § ska snarast underrätta Naturvårdsverket om ändringar i fråga om de uppgifter som har lämnats.

Producentombud

30 § En producent av elutrustning som är etablerad i Sverige och säljer elutrustning till ett annat land inom EES där producenten inte är etablerad ska utse ett producentombud i det landet. Producentombudet ska fullgöra det ansvar som producenten har i det landet enligt de nationella bestämmelser som genomför direktiv 2012/19/EU.

31 § En producent som inte är etablerad i Sverige får utse ett producentombud som är etablerat i Sverige. Producentombudet ska utses genom skriftlig fullmakt.

Producentombudet ska i stället för producenten fullgöra skyldigheterna i denna förordning i fråga om de produkter som omfattas av producentombudets anmälan enligt 32 §.

32 § Ett producentombud som har utsetts enligt 31 § ska anmäla detta till Naturvårdsverket.

En anmälan ska innehålla

1. producentombudets namn, kontaktuppgifter och person- eller organisationsnummer och en kopia på fullmakten,

2. producentens namn, kontaktuppgifter och person- eller organisationsnummer, eller om sådant inte finns, producentens skatteregistreringsnummer, och

3. uppgift om vilken elutrustning som producentombudet ska ansvara för.

Om producenten inte har gjort en anmälan enligt 28 § ska producentombudet i samband med en anmälan enligt första stycket lämna de uppgifter som avses i 28 § andra stycket 2–7.

33 § Ett producentombud som har gjort en anmälan enligt 32 § ska snarast underrätta Naturvårdsverket om det sker ändringar i fråga om de uppgifter som har lämnats.

Anmälan via internet

34 § Naturvårdsverket ska

1. se till att det är möjligt att göra anmälningar enligt 28 och 32 §§ via internet, och

2. på sin webbplats länka till de webbplatser i andra länder inom EES där producenter och sådana producentombud som avses i 30 § kan anmäla sig eller få information om hur de kan anmäla sig.

Utformning av elutrustning

35 § En producent som tillverkar elutrustning som innehåller sådana batterier som omfattas av förordningen (2008:834) om producentansvar för batterier ska se till att elutrustningen utformas på ett sådant sätt att batterierna lätt kan avlägsnas av utrustningens användare eller av en fackman som är oberoende av tillverkaren.

Kravet på utformningen av elutrustning gäller inte elutrustning som på grund av säkerhets-, prestanda- eller dataintegritetsskäl eller medicinska skäl behöver en kontinuerlig strömförsörjning och detta förutsätter en fast koppling mellan batteriet och någon av de övriga utrustningsdelarna.

36 § En producent ska se till att elutrustning som tillhandahålls på den svenska marknaden tillverkas och utformas på ett sådant sätt att återanvändning och materialåtervinning främjas.

Första stycket gäller inte om en viss utformning eller tillverkningsprocess har avgörande fördelar med hänsyn till människors hälsa och miljön, säkerhetskrav eller andra hänsyn.

37 § Bestämmelser om ekodesign finns i lagen (2008:112) om ekodesign och förordningen (2016:187) om ekodesign.

Märkning av elutrustning

38 § En producent ska se till att

1. elutrustning är märkt med den symbol som visas i bilagan till denna förordning, och
2. det framgår av en märkning att elutrustningen har släppts ut på unionsmarknaden efter den 13 augusti 2005.

Om det behövs på grund av elutrustningens storlek eller funktion, ska symbolen i stället finnas på elutrustningens förpackning, i bruksanvisningen och i garantin.

Skyldighet att anlita en producentansvarsorganisation för konsumentelutrustning

39 § Innan en producent tillhandahåller en konsumentelutrustning på den svenska marknaden ska producenten anlita eller själv tillhandahålla en producentansvarsorganisation som åtar sig att ta hand om producentens elutrustning när den blivit avfall.

Den producentansvarsorganisation som anlitas eller tillhandahålls ska vara godkänd av Naturvårdsverket i enlighet med bestämmelserna i 56 §.

Producentansvar när annan elutrustning än konsumentelutrustning tillhandahålls

40 § En producent som tillhandahåller annan elutrustning än konsumentelutrustning ska, när utrustningen blir avfall,

1. ta emot elavfallet från den som vill lämna ifrån sig det till producenten,
2. ha beredskap för att ta emot elavfallet på platser med en geografisk spridning som är skälig med hänsyn till elutrustningens förväntade livslängd, användning och övriga omständigheter, och
3. ha de ekonomiska och organisatoriska resurser som krävs för att ta emot avfallet.

Om inte annat har avtalats ska producenten

1. ta emot avfallet utan att begära någon ersättning, och
2. bära de kostnader som hanteringen av avfallet medför efter att avfallet har tagits emot.

41 § En producent som tillhandahåller annan elutrustning än konsumentelutrustning på den svenska marknaden ska, i samband med att elutrustningen tillhandahålls, ta emot elutrustning som har blivit avfall om den

1. ersätter elutrustningen som tillhandahålls, och

2. är av samma typ eller med motsvarande funktion som elutrustningen som tillhandahålls.

Producenten ska ta emot elavfallet där den nya elutrustningen tillhandahålls.

Om inte annat har avtalats ska producenten

1. ta emot avfallet utan att begära någon ersättning, och
2. bära de kostnader som hanteringen av avfallet medför efter att avfallet har tagits emot.

42 § Den som tar emot elavfall enligt 40 eller 41 § ska

1. ge god service till den som lämnar ifrån sig avfallet,
2. underlätta för den som lämnar ifrån sig avfallet att kunna sortera ut det från annat avfall,
3. främja att avfallet kan förberedas för att återanvändas,
4. se till att avfallet samlas in på ett sådant sätt att den som hanterar avfallet inte utsätts för hälso- eller säkerhetsrisker, och
5. se till att avfallet behandlas på ett hälso- och miljömässigt godtagbart sätt.

43 § När en elutrustning blir elavfall ska alla komponenter, allt förbrukningsmaterial och alla övriga delar som elutrustningen då består av omfattas av producentens skyldigheter enligt 40–42 §§.

Krav på producentansvarsorganisationer

Likabehandling av producenter

44 § En producentansvarsorganisation ska ge producenter, oavsett storlek och ursprung, möjlighet att uppfylla kraven i 39 § utan villkor som diskriminerar någon producent.

Ställande av säkerhet

45 § En producentansvarsorganisation ska ställa en säkerhet som motsvarar kostnaderna för att samla in och behandla det elavfall som producentansvarsorganisationen ska ta hand om enligt ett sådant åtagande som avses i 39 §.

En säkerhet ska godtas om den visar sig vara betryggande för sitt ändamål. Säkerheten ska prövas av och ställas till Naturvårdsverket.

Ersättning från producenter till en producentansvarsorganisation

46 § Vid beräkningen av den ersättning som en producentansvarsorganisation tar ut från en producent ska producentansvarsorganisationen ta hänsyn till den mängd elutrustning som producenten släpper ut på den svenska marknaden.

47 § Naturvårdsverket får meddela föreskrifter om att en producentansvarsorganisation när den bestämmer den ersättning som en producent ska betala till organisationen ska ta hänsyn till

1. elutrustningens reparerbarhet,
2. innehåll av farliga ämnen och blandningar i elutrustningen,
3. innehåll av återvunnet material i elutrustningen, eller
4. omständigheter utöver de som anges i 1–3 och som innebär att en elutrustnings miljöpåverkan under dess livscykel beaktas.

48 § En producentansvarsorganisation ska tillhandahålla ett lämpligt och rikstäckande mottagningssystem för konsumentelavfall.

Ett mottagningssystem ska anses lämpligt om

1. det i systemet ingår

a) lättillgängliga mottagningsställen där den som vill lämna ifrån sig konsumentelavfall kan göra det gratis och enkelt,

b) en tjänst som innebär att konsumentelavfall som har tagits emot enligt 70 eller 71 § hämtas gratis vid den plats där det har tagits emot eller på en plats som den som har tagit emot avfallet och producentansvarsorganisationen har kommit överens om, och

c) en tjänst som innebär att konsumentelavfall som kommunen har samlat in och vill lämna till systemet hämtas gratis vid minst en av kommunens platser för hantering av avfall eller på en plats som kommunen och producentansvarsorganisationen har kommit överens om,

2. insamlingen sker på ett sådant sätt att förberedelse för återanvändning möjliggörs för avfall som kan förberedas för återanvändning och så att materialåtervinning inte försvåras,

3. det elavfall som samlas in behandlas på ett hälso- och miljömässigt godtagbart sätt,

4. systemet effektivt bidrar till att nå målen för återvinning i denna förordning, och

5. systemet bedrivs på ett hälso- och miljömässigt godtagbart sätt i övrigt.

För att ett mottagningssystem ska anses vara rikstäckande ska det finnas mottagningsställen i varje kommun med en geografisk spridning inom kommunen som är skälig med hänsyn till befolkningstäthet och övriga omständigheter.

49 § Vid bedömningen av om ett mottagningssystem är lämpligt och rikstäckande ska hänsyn tas till det som kommit fram vid samråd med kommunen enligt 51 och 61 §§.

50 § En producentansvarsorganisation behöver inte ta emot konsumentelavfall som på grund av kontaminering innebär en hälso- eller säkerhetsrisk för den som förväntas hantera avfallet på mottagningsstället.

Förberedande samråd

51 § En producentansvarsorganisation ska innan den ansöker om godkännande samråda med kommunerna och i det samrådet

1. utförligt redogöra för hur mottagningssystemet ska organiseras och drivas,

2. utförligt redogöra för hur mottagningssystemet ska samordnas med övriga producentansvarsorganisationers mottagningssystem och kommunernas insamling av kommunalt avfall,

3. redogöra för vilka dispenser, tillstånd och lov som finns eller ska sökas för verksamheten, och

4. undersöka vilka möjligheter kommunerna har att underlätta uppbyggnaden av mottagningssystemet genom att anvisa platser för insamling eller vidta andra åtgärder.

Kommunen ska ges tillfälle att lämna synpunkter på redogörelserna enligt första stycket 1–3.

52 § En producentansvarsorganisation ska innan den ansöker om godkännande samråda med andra godkända producentansvarsorganisationer och i det samrådet undersöka möjligheterna att samordna mottagningssystemet med övriga mottagningssystem.

Rutiner för internkontroll

53 § En producentansvarsorganisation ska ha rutiner för internkontroll för att säkerställa

1. att den ersättning som tas ut av producenterna uppfyller de krav som anges i 46 § och de föreskrifter som har meddelats med stöd 47 §,
2. kvaliteten på de uppgifter som ska lämnas enligt 63 §, och
3. att kraven i förordning (EG) nr 1013/2006 uppfylls.

Godkännande av en producentansvarsorganisation

54 § Frågor om godkännande av en producentansvarsorganisation prövas av Naturvårdsverket.

55 § En ansökan om godkännande ska vara skriftlig och innehålla

1. sökandens namn, kontaktuppgifter och organisationsnummer eller, om sådant inte finns, skatteregistreringsnummer,
2. uppgifter om hur mottagningssystemet ska utformas och drivas,
3. uppgifter om hur den säkerhet som avses i 45 § ska ställas,
4. uppgifter om vad som har framkommit vid samråd enligt 51 §, och
5. uppgifter om det som i övrigt behövs för en prövning av om producentansvarsorganisationen kan antas uppfylla kraven i denna förordning.

En ansökan om godkännande ska vara inlämnad senast den 31 mars året innan verksamheten ska påbörjas. En ansökan om förnyat godkännande ska vara inlämnad senast den 31 mars året innan godkännandet löper ut.

Beslut om godkännande

56 § Ett godkännande får endast ges till en producentansvarsorganisation som

1. har ekonomiska och organisatoriska förutsättningar att upprätthålla ett mottagningssystem som uppfyller kraven i 48 §,
2. uppfyller kravet på likabehandling av producenter enligt 44 §,
3. har samrått med kommunerna enligt 51 §, och
4. i övrigt kan antas uppfylla kraven i denna förordning.

Ett godkännande får förenas med de villkor som behövs och ska begränsas till att avse viss tid, dock längst till tio år.

Omprövning av villkor och återkallelse av godkännande

57 § Naturvårdsverket får, på eget initiativ, ändra ett villkor som ett godkännande är förenat med till en producentsansvarsorganisationens nackdel, om det behövs för att producentansvarsorganisationen ska uppfylla kraven i denna förordning. Naturvårdsverket får även ompröva ett villkor om en producentansvarsorganisation har ansökt om det.

58 § Naturvårdsverket får återkalla ett beslut om att godkänna en producentansvarsorganisation, om producentansvarsorganisationen inte uppfyller kraven i denna förordning och bristerna är av väsentlig betydelse.

59 § Naturvårdsverket ska informera allmänheten om vilka producentansvarsorganisationer som är godkända enligt 56 §.

60 § En godkänd producentansvarsorganisation ska

1. fortlöpande se till att mottagningssystemet uppfyller kraven i 48 §,
2. snarast underrätta Naturvårdsverket om sådana förändringar av hur mottagningssystemet organiseras eller drivs som kan påverka bedömningen av mottagningssystemets lämplighet och täckningsgrad,
3. snarast underrätta Naturvårdsverket om vad som kommer fram vid samråd med kommunen enligt 61 §, och
4. lämna de uppgifter till kommunen som kommunen behöver för att uppfylla kravet på att lämna information till privathushåll i 86 §.

Samråd under driften av mottagningssystemet

61 § En godkänd producentansvarsorganisation ska, om det behövs eller om en kommun begär det, samråda med kommunen om

1. hur mottagningssystemet organiseras och drivs,
2. hur mottagningssystemet samordnas med övriga mottagningssystem och kommunens insamling av kommunalt avfall, och
3. väsentliga frågor utöver de som anges i 1 och 2 och som rör producentansvarsorganisationens mottagningssystem.

62 § En godkänd producentansvarsorganisation ska, om det behövs, samråda med andra godkända producentansvarsorganisationer om hur systemen kan samordnas.

Årlig rapportering till Naturvårdsverket

63 § En godkänd producentansvarsorganisation ska senast den 31 mars varje år lämna uppgifter till Naturvårdsverket om

1. vikten på det konsumentelavfall som under det närmast föregående kalenderåret har samlats in,
2. vikten på det insamlade konsumentelavfall som har lämnats för att behandlas i Sverige,
3. vikten på det insamlade konsumentelavfall som har transporterats till ett annat land inom EES, och
4. i fråga om elavfall som har transporterats till ett land utanför EES, vikten på det avfall som i det andra landet har behandlats under villkor som är likvärdiga med kraven i förordningarna (EG) nr 1013/2006 och (EG) nr 1418/2007.

Uppgifter om avfallets vikt enligt första stycket 1–4 ska specificeras i de kategorier av utrustning som avfallet utgörs av enligt 21 § och hur mycket som har

1. förberetts för att återanvändas,
2. materialåtervunnits,
3. återvunnits på annat sätt, eller
4. bortskaffats.

Uppgifter enligt första stycket 1 ska specificeras i vikten på det avfall som har samlats in i respektive kommun.

64 § En godkänd producentansvarsorganisation ska senast den 31 mars varje år lämna uppgifter till Naturvårdsverket om vilka producenter och producentombud som har anlitat producentansvarsorganisationen.

65 § En godkänd producentansvarsorganisation ska på sin webbplats göra information tillgänglig om

1. vilka som äger producentansvarsorganisationen,
2. vilka producenter som har anlitat producentansvarsorganisationen,
3. hur den ersättning som tas ut från en producent beräknas, angett i kronor per såld elutrustning eller per kilogram elutrustning som släppts ut på den svenska marknaden,
4. på vilka grunder producentansvarsorganisationen väljer att anlita aktörer för att hantera avfall, och
5. hur producentansvarsorganisationens verksamhet bidrar till att nå återvinningsmålen i 24–27 §§.

66 § En godkänd producentansvarsorganisation ska vidta lämpliga åtgärder för att informera innehavare av konsumentelavfall om

1. fördelarna med att återanvända elutrustning eller vidta andra avfallsförebyggande åtgärder,
2. skyldigheten att sortera ut elavfall och hålla det skilt från annat avfall,
3. syftet med att hantera elavfall skilt från annat avfall,
4. var utsorterat konsumentelavfall kan lämnas,
5. vilka möjligheter det finns att återvinna elavfall och vilken miljönytta detta ger,
6. hur producentansvarsorganisationen säkerställer att insamlingen och den fortsatta hanteringen av konsumentelavfallet sker på ett säkert sätt, även med avseende på personlig information som kan finnas lokalt lagrad i elavfallet, och
7. vikten av att minska nedskräpningen.

Producentansvarsorganisationen ska senast den 31 mars varje år till Naturvårdsverket redovisa vilka åtgärder som vidtagits enligt första stycket under föregående kalenderår.

Rutiner för återbetalning av ersättning och fördelning av kostnader

67 § En godkänd producentansvarsorganisation ska ha rutiner för att betala tillbaka mottagen ersättning eller rutiner som på annat sätt tar hänsyn till att elutrustning som producentansvarsorganisationen ska ta hand om enligt ett sådant åtagande som avses i 39 § inte tillhandahålls eller används på den svenska marknaden.

68 § En godkänd producentansvarsorganisation ska ha rutiner för att fördela kostnader för hanteringen av historiskt konsumentelavfall proportionellt mellan producentansvarsorganisationer som är godkända när kostnaderna uppstår.

Samverkan med andra godkända producentansvarsorganisationer

69 § En godkänd producentansvarsorganisation ska samverka med andra godkända producentansvarsorganisationer om hur kostnader för det elavfall som har samlats in ska fördelas, och då ta hänsyn till hur ersättningen har beräknats enligt 46 §.

Särskild mottagning av konsumentelavfall

70 § Den som yrkesmässigt säljer eller skänker ny konsumentelutrustning till en användare ska, i samband med att konsumentelutrustningen tillhandla-

hålls, gratis ta emot motsvarande mängd elavfall som utgörs av konsumentelutrustning av samma typ eller med motsvarande funktion som den som tillhandahålls.

71 § Den som i en butikslokal yrkesmässigt säljer eller skänker elutrustning till användare ska gratis ta emot konsumentelavfall i butiken eller i dess omedelbara närhet, om

1. de delar av butiken som är avsedda för försäljning av elutrustning sammantaget är 400 kvadratmeter eller större, och

2. avfallets yttermått är sådana att det varken på längden, bredden eller djupet överstiger 25 centimeter.

72 § Bestämmelserna i 70 och 71 §§ gäller inte avfall som på grund av kontaminering innebär en hälso- eller säkerhetsrisk för den som förväntas hantera avfallet på mottagningsplatsen.

73 § Den som har tagit emot elavfall enligt 70 eller 71 § ska lämna avfallet till en godkänd producentansvarsorganisation.

74 § Den som säljer eller skänker konsumentelutrustning till en användare enligt 70 eller 71 § ska informera användaren om möjligheten att lämna elavfall till säljaren. Informationen ska lämnas vid överlåtelsetillfället eller genom tydlig information i butiken.

Krav på producenter

Avfallsförebyggande åtgärder

75 § En producent ska verka för att det finns goda förutsättningar att återanvända elutrustning när detta är lämpligt.

Incitament för ökad utsortering och bättre hantering av elavfall

76 § En producent ska i den omfattning som är lämplig använda ekonomiska eller andra incitament för att stimulera att innehavare av elavfall sorterar ut elavfallet och hanterar det skilt från annat avfall.

Incitamenten ska utformas så att de inte motverkar en effektiv resursanvändning.

Årlig rapportering till Naturvårdsverket

77 § En producent ska senast den 31 mars varje år rapportera till Naturvårdsverket den mängd elutrustning som producenten har tillhandahållit på den svenska marknaden under det närmast föregående kalenderåret. Rapporteringen ska vara specificerad på samma sätt som en anmälan enligt 28 §. Mängden elutrustning ska anges i vikt.

78 § En producent av annan elutrustning än konsumentelutrustning ska se till att Naturvårdsverket senast den 31 mars varje år får uppgifter i fråga om annat elavfall än konsumentelavfall som motsvarar de som anges i 63 § första och andra stycket.

Information som en producent ska göra tillgänglig

79 § En producent som släpper ut en ny sorts elutrustning på unionsmarknaden ska se till att information finns tillgänglig om vilka komponenter och vilka material som ingår i utrustningen och var i utrustningen som det

kan finnas farliga ämnen och blandningar. Producenten ska även göra annan information tillgänglig som behövs för att avfallet ska kunna behandlas på ett miljö- och hälsomässigt godtagbart sätt.

Informationen ska senast ett år efter det att utrustningen släpptes ut på marknaden göras tillgänglig gratis för den som behandlar elavfall. Informationen ska göras tillgänglig i form av handböcker eller genom elektroniska medier.

80 § En producent ska på sin webbplats göra information tillgänglig om hur producenten bidrar till att nå återvinningsmålen i 24–27 §§.

Producenten behöver inte tillgängliggöra informationen på sin webbplats om producenten har anlitat en producentansvarsorganisation.

81 § En producent som tillhandahåller annan elutrustning än konsumentelutrustning ska se till att andra än privathushåll får information som motsvarar den som anges i 86 § första stycket 1–5.

Informationen ska utformas och lämnas på ett sådant sätt att den är lättbegriplig och når den som kan antas vilja lämna elavfall till en producent.

82 § En producent som tillverkar sådan elutrustning som innehåller batterier och omfattas av kravet i 35 § ska se till att elutrustningen följs av en bruksanvisning som visar vilken typ av batteri som elutrustningen innehåller och hur det kan tas ut på ett säkert sätt.

83 § En producent ska informera om hur personlig information som är lokalt lagrad i elutrustning kan raderas och hur utrustningen kan fabriksåterställas.

Informationen ska utformas och lämnas på ett sådant sätt att den är lättbegriplig och når den som kan antas vilja lämna elavfall till en producent eller en producentansvarsorganisation.

Rutiner för internkontroll

84 § En producent av konsumentelutrustning ska ha rutiner för internkontroll för att säkerställa kvaliteten på de uppgifter som ska lämnas enligt 77 §.

85 § En producent av elutrustning som inte är konsumentelutrustning ska ha rutiner för internkontroll för att säkerställa

1. kvaliteten på de uppgifter som ska lämnas enligt 77 och 78 §§, och
2. att kraven i förordning (EG) nr 1013/2006 uppfylls.

Kommunens ansvar att lämna information

86 § Kommunen ska lämna information till privathushåll om

1. innebörden av den märkning som avses i 38 §,
2. skyldigheten att sortera ut elavfall och hantera det skilt från annat avfall,
3. syftet med att hantera elavfall skilt från annat avfall,
4. vikten av att hantera elutrustning och elavfall på ett lämpligt sätt med hänsyn till de effekter på människors hälsa och miljön som farliga ämnen och blandningar i elutrustning kan ge upphov till,
5. vikten av att minska nedskräpningen,
6. vilka producentansvarsorganisationer för konsumentelavfall som är godkända,

7. var det finns mottagningsställen på allmän plats i kommunen där det finns möjlighet att lämna utsorterat konsumentelavfall, och

8. hur privathushållen kan bidra till att mer konsumentelutrustning återanvänds och att mer konsumentelavfall förbereds för återanvändning eller materialåtervinns.

Kommunen ska ge godkända producentansvarsorganisationer möjlighet att lämna synpunkter på informationens utformning.

Sammanställning av information om producenter och avfallshantering

87 § Naturvårdsverket ska i ett register sammanställa den information som lämnats enligt 28 och 32 §§.

Registret ska vara ett hjälpmedel i Naturvårdsverkets tillsyn över att denna förordning följs.

88 § Naturvårdsverket ska i ett register årsvis sammanställa information om vikten på

1. den elutrustning som har släppts ut på den svenska marknaden,
2. det elavfall som har samlats in i Sverige,
3. det elavfall som har transporterats till ett annat land för att behandlas,
4. det elavfall som har lämnats för återvinning, och
5. det elavfall som i Sverige har förberetts för återanvändning, materialåtervunnits, återvunnits på annat sätt eller bortskaffats.

Uppgifterna ska specificeras i de kategorier av utrustning som anges i 22 §.

Om information saknas, ska Naturvårdsverket grunda uppgifterna på bedömningar som myndigheten ska dokumentera. I sammanställningen ska Naturvårdsverket ange vilka uppgifter som grundar sig på sådana bedömningar.

Statistik

89 § Uppgifter som lämnas till Naturvårdsverket enligt denna förordning får användas av Naturvårdsverket för att framställa statistik.

Löpande dialog

90 § Naturvårdsverket ska se till att relevanta aktörer ges möjlighet att föra en löpande dialog i frågor som har betydelse för producentansvaret.

Rapportering till EU och informationsutbyte

91 § Naturvårdsverket ska rapportera till Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 16 i direktiv 2012/19/EU.

92 § Naturvårdsverket ska fullgöra de skyldigheter i fråga om samarbete och utbyte av information som följer av artikel 18 i direktiv 2012/19/EU.

Tillsyn

93 § Bestämmelser om tillsyn finns i 26 kap. miljöbalken och i miljö-tillsynsförordningen (2011:13). Bestämmelser om det tillsynsansvar som hör samman med denna förordning finns i 26 kap. 3 § tredje stycket miljöbalken och i 2 kap. 4, 24 och 29–31 §§ miljö-tillsynsförordningen.

Avgifter

94 § I förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken finns bestämmelser om avgifter.

95 § Till böter döms den som med uppsåt eller av oaktsamhet inte fullgör sina skyldigheter att

1. se till att elutrustningen är märkt enligt vad som följer av 38 §,
2. anlita eller själv tillhandahålla en producentansvarsorganisation enligt 39 §,
3. ta hand om elavfall i enlighet med 40 § första stycket och 41 §, och
4. lämna information enligt 79 §.

Om ett vitesföreläggande har överträtts och överträdelsen ligger till grund för en ansökan om att döma ut vitet, döms det inte till ansvar enligt denna förordning för en gärning som omfattas av föreläggandet.

Det ska inte dömas till ansvar enligt denna förordning om gärningen är belagd med straff enligt 29 kap. miljöbalken.

96 § Bestämmelser om miljöstraffsavgifter finns i förordningen (2012:259) om miljöstraffsavgifter.

Överklagande

97 § Bestämmelser om överklagande finns i 19 kap. 1 § tredje stycket miljöbalken.

Verkställighetsföreskrifter

98 § Naturvårdsverket får meddela föreskrifter om verkställigheten av denna förordning.

-
1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2023.
 2. Genom förordningen upphävs förordningen (2014:1075) om producentansvar för elutrustning.
 3. Ett tillstånd som har meddelats enligt 46 § i den upphävda förordningen gäller fortfarande. Tillståndet ska anses vara ett godkännande enligt 56 § i denna förordning.

På regeringens vägnar

ANNIKA STRANDHÄLL

Maria Jonsson
(Miljödepartementet)

Symbolen för elutrustning som ska samlas in separat består av en överkryssad soptunna på hjul. Symbolen ska tryckas på ett synligt ställe, vara tydligt läsbar och outplånlig.

